

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Březen 2021 / 223

V onen den bude Hospodin štítem tomu, kdo sídlí v Jeruzalémě; klopýtající mezi nimi bude v onen den jako David a dům Davidův bude jako Bůh, bude před nimi jako anděl Hospodinův. „V onen den vyhledám všechny pronárody, které přitáhly na Jeruzalém, a zahladím je. Ale na dům Davidův, na toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, vyleji ducha milosti a proseb o smilování. Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli. Budou nad ním naříkat, jako se naříká nad smrtí jednorozeného, budou nad ním hořce lkát, jako se hořce lká nad prvorozeným.

V onen den vytryskne pro dům Davidův i pro obyvatele Jeruzaléma pramen k obmytí hříchu a nečistoty.
(Proroctví Zachariášovo 12,8-10.13,1)

Milí přátelé, členové a příznivci evangelického sboru ve Valašském Meziříčí,

vybrané verše vypadají jako vytržené ze souvislosti celého Zachariášova proroctví, návodně vybrané k Velikonocům. Ano, křesťané mnohokrát vykládali Starý zákon jen podle svého a pro sebe, třeba jen jednotlivé verše. Proto považuji za důležité aspoň stručně zmínit, o čem všem prorok Zachariáš mluví.

Podstatné je i to, jak ta slova vnímáme a vykládáme. Svědectví židovského národa a jeho věrnosti Hospodinu v dějinách je velmi silné. Dnešní teologie nebere křesťanství jako něco, co by

obr. Vojtěch Heller

židovství nahradilo, ale obě náboženství vnímá jako dvě větve jednoho stromu. My „rosteme“ na té „větvi“, která z židovství vychází a čerpá z jeho hloubky a bohatství. Můžeme být vděční za to, že se v Ježíši Kristu zaslíbení pro Židy rozšířila i na další národy, jak to naznačuje právě Zacharjáš. I za to, že Ježíše Krista vnímáme jako naplnění starozákonních proroctví.

Všechna zde citovaná slova bych nechtěl vykládat tak, že je to důkaz pro to, že je Ježíš Mesiáš, ani je používat jako argumenty. Rozhodně musíme vzít vážně, že tato slova mají mezi Židy jiný výklad. Můžeme je však přijmout jako obrazy do „skládačky“, kterou je náš obraz o životě, světě, Bohu a člověku. Je to podobné jako s vnímáním stvoření: Pokud bychom brali některé objevy jako argument proti evoluční teorii, tedy jako důkaz toho, že byl svět stvořen v sedmi dnech, nebo jako důkaz pro to, že svět vymyslela inteligentní bytost (Bůh), pak nejen že to argumentačně neustojíme, ale také se mineme s biblickým poselstvím. Ale pokud jsme uvěřili, že Bůh povolal k životu celý vesmír, pak můžeme mnohé objevy přírody (ať už jsou to ty vědecké, nebo i pouhé naše nadšení z krásy kolem nás) vnímat jako laskavá znamení a potvrzení naší někdy radostné a přesvědčené, jindy zádumčivé a tápavé víry.

Podobně si můžeme všimnout, které starozákonné obrazy Ježíš ve své řeči používá, která místa cituje a na které proroky se odvolává. A spolu s křesťany všech generací můžeme nadšeně přitakat k souvislostem, kterých si evangelisté a apoštolové všimli, a přijmout je jako dobrou zprávu i pro náš život.

„Zacharjáš“ znamená „Hospodin se rozpomenul“. Jeho proroctví je plné zajímavých a barvitých obrazů. Hospodin o sobě mluví jako o tom, který je horlivý: horlí pro svůj lid, jeho osud ho nenechává chladným, je vnitřně zaujat a stržen jeho blouděním, bezprávím, ale i utrpením, které snáší od okolních národů. A zároveň slibuje svému lidu hluboký pokoj.

Prorok připravuje svůj lid na příchod Mesiáše a vyzývá jej k obrácení, k pokání a milosrdenství: *Vynášejte pravdivé rozsudky a ať každý prokazuje svému bratru milosrdenství a slitování. Neutiskujte vdovu a sirotka, bezdomovce a trpícího, nikdo ať ve svém srdci nezamýšlí proti bratru nic zlého.* (7,9-10)

Mluvte každý svému bližnímu pravdu. Vynášejte ve svých branách pravdu a pokojný soud. Nezamýšlejte nikdo ve svém srdci proti bližnímu nic zlého. Nelibujte si v křivé přísaze. To všechno nenávidím, je výrok Hospodinův.“ (8,16-17)

Zacharjáš je jedním z proroků, kteří zvěstují silnou naději na to, že se další národy světa přidají k Božímu lidu. Ten se stává „světlem světa“, a to „*ne mocí ani silou, nýbrž mých duchem*“, praví Hospodin zástupů (4,6).

„I vzdálení budou přicházet a pomáhat při budování Hospodinova chrámu. I poznáte, že mě k vám poslal Hospodin zástupů, ovšem, budete-li opravdu poslouchat Hospodina, svého Boha.“ (6,15)

„Toto praví Hospodin zástupů: Znovu budou přicházet národy a obyvatelé mnoha měst. Obyvatelé jednoho města půjdou do druhého a řeknou: ‚Pojďme si naklonit Hospodina, pojďme vyhledat Hospodina zástupů. Já půjdu také.‘ A budou

přicházet četné národy i mocné pronárody, aby hledaly v Jeruzalémě Hospodina zástupů a naklonily si ho. Toto praví Hospodin zástupů: V oněch dnech se chopí deset mužů z pronárodů všech jazyků pevně cípu roucha jednoho Judejce a řeknou: „Půjdeme s vámi. Slyšeli jsme, že s vámi je Bůh.““ (8,20-23)

Prorok hovoří o Jeruzalémě a novém veleknězi, o tom, že na hoře Sion a uprostřed svého lidu bude přebývat Hospodin. Mesiáš je v této knize nazýván jako výhonek či oddenek, ale i jako pastýř, a také jako král, který se však chová neuvěřitelně skromně: *„Rozjášej se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti.“* (9,9) Toto místo z proroka Zacharjáše citují evangelisté ve vyprávění o Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma, které se čte se na Květnou neděli: Kristus vjíždí do Jeruzaléma na oslátku, na kterém ještě nikdo neseseděl, které měli „věrní“ v Izraeli připravené pro Mesiáše, který přijde. Věříme, že se tím naplnila slova proroka o tom, že Bůh vjíždí do svého města. Zároveň je však už u této scény jasné, že jeho královský „vjezd“ ani jeho cesta není triumfální, ale pokořující. Tato Ježíšova inscenace vyjádřila výsměch všem mocným vladařům světa, ale zároveň naznačila pokoru a ponížení, které na sebe Ježíš na konci svého života vzal.

Když čteme pašije, vyprávění o utrpení a smrti Ježíše, vnímáme silně prorokova slova: *Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli. Budou nad ním naříkat, jako se naříká nad smrtí jednorozeného, budou nad ním hořce lkát, jako se hořce lká nad prvorozeným.* Nejsou nám však žádným posuzováním našich starších bratří ve víře. Kdo ví, jak bychom reagovali na Ježíšovo vystoupení my, kdybychom byli součástí tehdejších špiček náboženského života nebo zklamaného nebo zfanatizovaného davu? Můžeme je přijmout jako výzvu k vlastnímu pokání. I nám totiž obvykle až se zpožděním dojde, jak moc jsme někomu ublížili. Součástí pokání je tzv. „účinná lítost“ – až když mi dojde, jaké jsou skutečné následky mých myšlenek, postojů a činů, mohu se posunout dál a své chyby a zraňování druhých neopakovat. (Často mi to ovšem nedochází. O otázce viny jsme mluvili s br. vikářem v posledním rozhovoru nad Biblií, který je dostupný na našem webu.)

Je to zvláštní: Několik set let dopředu se dozvídáme, že probodený bude Hospodin. Ale jak mohou probodnout Hospodina, když „Bůh je duch“ a ducha nelze probodnout? Jistěže se to může vyložit duchovně, Boha můžeme sprovodit ze svého života (nikoli ovšem z tohoto vesmíru) poměrně snadno. Různí filosofové mluvili právem o „smrti Boha“. Dílem do naší křesťanské „skládačky“ je však navíc článek naší víry, že se Bůh stal člověkem a vzal na sebe lidské tělo. Podle evangelisty Jana probodl jeden z vojáků Ježíšův bok, aby se přesvědčil o Ježíšově smrti (či aby ji „pojistil“), a „vyšla krev a voda“.

Církev si toto místo připomíná jako znamení: krev je znamením obětavé lásky a voda znamením života. Věříme, že Ježíš pro nás z lásky položil život a prošel stejnou smrtí jako my. Ve večeři Páně vnímáme silně symboliku jeho krve jako jeho obětavé lásky a „přátelství na život a na smrt“. Ve křtu vnímáme silně symboliku vody: Bůh nám dává život, který překračuje smrt. Podle apoštola Pavla jsme pokřtěni (doslova ponořeni)

do Kristovy smrti, abychom se spolu s Kristem ze smrti vymanili a vstali z mrtvých (Ř 6,3-11). Voda je také symbolem obmytí a očištění od hříchu a nečistoty: Bůh nás nevnímá jako nečisté. Ví o našem hříchu, ale dává nám stále nové šance a přijímá nás jako své milované a přitom dospělé děti.

V onen den vytryskne pro dům Davidův i pro obyvatele Jeruzaléma pramen k obmytí hříchu a nečistoty. (13,1) Izraelský lid zřejmě u tohoto verše myslí spíše na skálu na poušti, ze které vytryskla voda, skálu, která je symbolem Hospodina a jeho pevnosti i milosrdenství. Slova z proroka Zacharjáše můžeme přesto přijmout jako mřížku, přes kterou můžeme vidět smutné a závěrečné události Kristova života. Může nám to pomoci, abychom v Ježíši znovu rozpoznávali zaslíbeného velekněze (tedy toho, kdo nás vede jedinečným způsobem k Bohu), prostého, pokorného a velkorysého Krále, který na sebe bere spolu se všemi trpícími tohoto světa bezmoc a ponížení a je paradoxně „vyvýšen na kříž“. Zacharjášovo slovo o tom, že Hospodinovy „nohy stanou na hoře Olivové“, vnímají mnozí křesťané i jako zaslíbení Ježíšova nanebevstoupení, vyvýšení poníženého, kterým Bůh potvrdil, že Ježíšova cesta z lásky k nám byla správná a měla smysl.

Jeden psychologický výzkum ukázal, že ke zvládnání těžkých situací v životě velmi pomáhá vděčnost. Došlo mi, že jednou výraznou výhodou křesťanské víry je její smysl pro paradoxní vděčnost i za věci, které nejsou samy o sobě krásné a vůbec ne příjemné, jako je bolest a smrt (to, že po ní přichází vyvýšení a vzkříšení, ji nepřikrašluje). Myslím na vděčnost při umírání blízkého člověka, který může odejít v pokoji po životě naplněném láskou, nebo za to, když pochopíme, že někdo pro naši svobodu nebo pro náš život v pravdě a lásce položil život. Další příklady najdete ve známé básni Karla Kryla:

Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
bych mohl věnce vázat.
Děkuji, děkuji za bolest,
jež učí mne se tázat.
Děkuji, děkuji za nezdár,
jenž naučí mne píli,
bych mohl, bych mohl přinést dar,
byť nezbývalo síly.
Děkuji, děkuji, děkuji.

Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí.
Děkuji, za slzy děkuji:
Ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu.

Děkuji, děkuji, děkuji.

Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
za to, že, za to, že utká se
láska a nevraživost.

Pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu.
Děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu.

Děkuji, děkuji, děkuji.
Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila.
Děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
Beránku, děkuji,
marně jsi neumíral.
Děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji...

S přáním požehnané postní doby i Velikonoc srdečně zdraví Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Drahomíra Kramplová
Marie Šatánková
Zdenka Adámková

Květuše Volková
Marie Zetková

K zamyšlení

Ženská tvář Velikonoc

Blanka Maršálová

„Z povzdálí přihlíželo mnoho žen, které provázely Ježíše z Galileje, aby se o něj staraly: mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka synů Zebedeových.“ (Mt 27,55-56)

Evangelium zaznamenává jména tří Marií, také o nich mluví středověké velikonoční hry, spousta obrazů a soch, zpodobňujících scénu ukřižování.

Jednu ženu však evangelia nejmenují, je však známa z legend. Ty vyprávějí o její hluboké zbožnosti a dokonce jí věnují jedno ze čtrnácti zastavení křížové cesty. Jmenuje se Veronika, žena, která podala Ježíšovi, zbičovanému a vlekoucímu kříž, svůj závoj, aby si jím utřel krev řinoucí se z ran ve tváři. Do tohoto kusu látky – Veroničiny roušky – vtiskl Ježíš jako pečeť obraz své tváře, „obraz nezhotovený lidskou rukou“. „Četné legendy budou líčit další osudy tohoto zobrazení“, píše v knize *Čas prázdných kostelů*

T. Halík. I já se snažím pochopit, že rouška s vtisknutou tváří Krista je rouškou soucitu a milosrdenství s těmi, kteří, jako Veronika, prokazují trpícím spoluúčast, lásku a pomoc.

Nelze opomenout obraz, který souvisí s časem ticha mezi Velkým pátkem a velikonočním ránem: Pieta – matka s mrtvým tělem syna na klíně – předposlední to zastavení křížové cesty, námět mnoha výtvarných děl, např. mramorová krása Michelangelovy Piety u vchodu vatikánské baziliky. Velikonoční utrpení matky líčí i strhující latinský hymnus Stabat mater (autor hudby A. Dvořák). „Touto křížovou cestou vede i křížová cesta dějin“, píše T. Halík, „cesta trpících, kde je tvář Země zmáčená krví, jako Mariin klín pod Křížem.“

„Kolik jizev a nezhojených ran, k nimž nikdo nepřichází, nese tvář Země? Zlo vítězí nad námi i tehdy, když si na ně zvykáme – otupělost, lhostejnost, přesycení, záplava informací – propadajících se do statistik. Lidé a jejich osudy se mění v čísla. Obávám se“, píše dále Halík, „že se to děje i nyní, když denně sledujeme zprávy o obětech pandemie.“ Možná, že i na našich srdcích leží rouška, nepoznáme Krista, dokud ji jako Veronika nesejmeme, dokud nevyjdeme za hradby, „na obvaziště malomocných“. Těch je dnes všude plno, jsou nasvícena televizními kamerami, nejsou jen v exotických dálkách, bolest je kolem nás, blízko, můžeme se jí dotknout a v ní se setkat s Kristem.

Vybrala jsem pro vás, čtenáře našeho časopisu, kousek poezie, vážící se k obsahu článku, báseň Jana Zahradníčka ze sbírky Rouška Veroničina:

Jaro

Němá prorocství pupenců se šmahem vyplňují
proti všemu očekávání
zoufale přešlapujících
jaro přichází

Tak samozřejmě
jako by se všechno dělo v nejlepším pořádku
a každá bolest věděla o své nevýslovné ceně
zeleným lupínkem
pokladnice vůní se otvírají
čerstvý nátěr trávníků
osychá na slunci

Začlo to prostořekostí kosů
A teď už ani konvalinky se nedají přehlušit
dechem modřínů a třešně mají tak zrovna čas
svléci se ze své úplňkové bělosti šílených
aby udělaly místo
jabloním a hlohům

Mají přijít ještě akáty
a také růže a lípy
řeknou ještě letos své slovo
ale bojím se
že jim nebude dobře rozuměno

Zem žena Pilátova
nadarmo vypravuje své jasnozřivé sny
nadarmo se trápí svými klíčícími předtuchami
sdělujíc je s laskáním svému pověřčivému muži
který v roztržitosti poslouchá její zelené výstrahy
aby neměl nic se smrtí Spravedlivého
ale myslí přitom na své hodnosti a řády
a má strach

Ten strach když se náhle lupení třese
jak kroniky na veskrz popsané
nespravedlností a záští
ten strach že zlaté hřeby pampelišek v trávě
a hvězd na obloze
neudrží už pohromadě
co se ustavičně od sebe odděluje
zrovna mezi květy
pod kroky i v dálce
trhliny se rozestupují
mrazivě táhne z nich

Vidí žena Pilátova
oponu světa roztrženou
podsvětí kanálů se provalilo
a mezi nimi bolest a vinu
jak se protloukají
v křiku rouhavém
každá na vlastní pěst

Vidí Smíření
všemi lístečky dřeva zeleného
šeptá o něm
sypajíc nám pod nohy květní plátky
modrým hlasem kukaček se zalykajíc
ale Pilát si ruce myje

místo deště se ochladilo
křik neustává
mlčí zem.

Jan Zahradníček (1905 – 1960) patří k nejtragičtějším postavám české poezie. Absolvoval filozofickou fakultu UK. V r. 1951 byl zatčen a v nezákonném procesu odsouzen na 13 let vězení. Zemřel za několik měsíců po podmíněčném propuštění na následky žalářování. Po smrti byl soudně rehabilitován. Do literatury vstoupil básnickými sbírkami Pokušení smrti (1930), Návrat (1931), Jeřáby (1953), Žíznivé léto (1935) a Pozdravení slunci (1937). Jeho válečné verše nalezneme ve sbírkách Korouhve (1940), Pod bičem milostným (1944), Svatý Václav (1946), Stará země (1946). Mezi jeho vrcholné skladby patří La Saletta (1947), Znamení moci (1950) i jejich lyrický doprovod Rouška Veroničina (1949). K cenným hodnotám patří i deník z posledních dní básnickova života, dětské veršované legendy, četné překlady básnické i prozaické. Zahradníček zůstal jako jediný z plejády básníků své generace ignorován a zatlačován do zapomnutí. Jeho dílo začalo souborně vycházet až v polovině 80. let, zejména zásluhou Mojžíra Trávníčka a na základě samizdatové edice Bedřicha Fučíka, a to až po r. 1991.

Z jednání staršovstva Tomáš Jelínek

• Reminiscence

- bohoslužby online – četnost dětských bohoslužeb 1x měsíčně zůstane zachována
- v neděli 28.2. proběhlo pověření našeho nového staršovstva na Velké Lhotě – byli jsme rádi, že se mohlo takto uskutečnit, děkujeme sboru na Velké Lhotě

• Finance

- Sběrka na církevní tisk bude vykonána v neděli 14. března, a to na časopis Český bratr.

• Zprávy ze střediska Diakonie

- Sestra Dobra Krupová informovala o aktuální situaci – klienti i personál jsou již naočkováni, bohoslužby probíhají.

• Finance

- Obdrželi jsme vyjádření požárníků, musíme umístit hasicí přístroj

• Korespondence

Úřední pošta:

- Vyhlášení celocírkevní sbírky na tisk ČCE a jinou publikační činnost
- Dopis SR – sborová shromáždění v nouzovém stavu

Informativní pošta:

- Aktuální informace z mediálního úseku ÚCK
- informace o odložených a zrušených pobytech
- Zprávy z oddělení výchovy a vzdělávání ÚCK – školení hlavních vedoucích táborů pouze online, setkání partnerů farářek a partnerek farářů odloženo na podzim 2021
- Poštní doba a vztah k životnímu prostředí

- Průvodní dopis předsedy poradního odboru synodní rady pro otázky životního prostředí
- Poštní kalendář ve formátu A3 / A4
- Pozvání k akci Autopůst
- Materiály pro schůzi staršovstva: průvodní dopis, vzorový program jednání staršovstva, modlitby (nejen) pro staršovstvo
- Nad rozhovorem a anketou o postavení presbyterů v ČCE: průvodní dopis, anketa o postavení presbyterů v církvi – přehled odpovědí, anketa o postavení presbyterů – odpovědi rozříděné

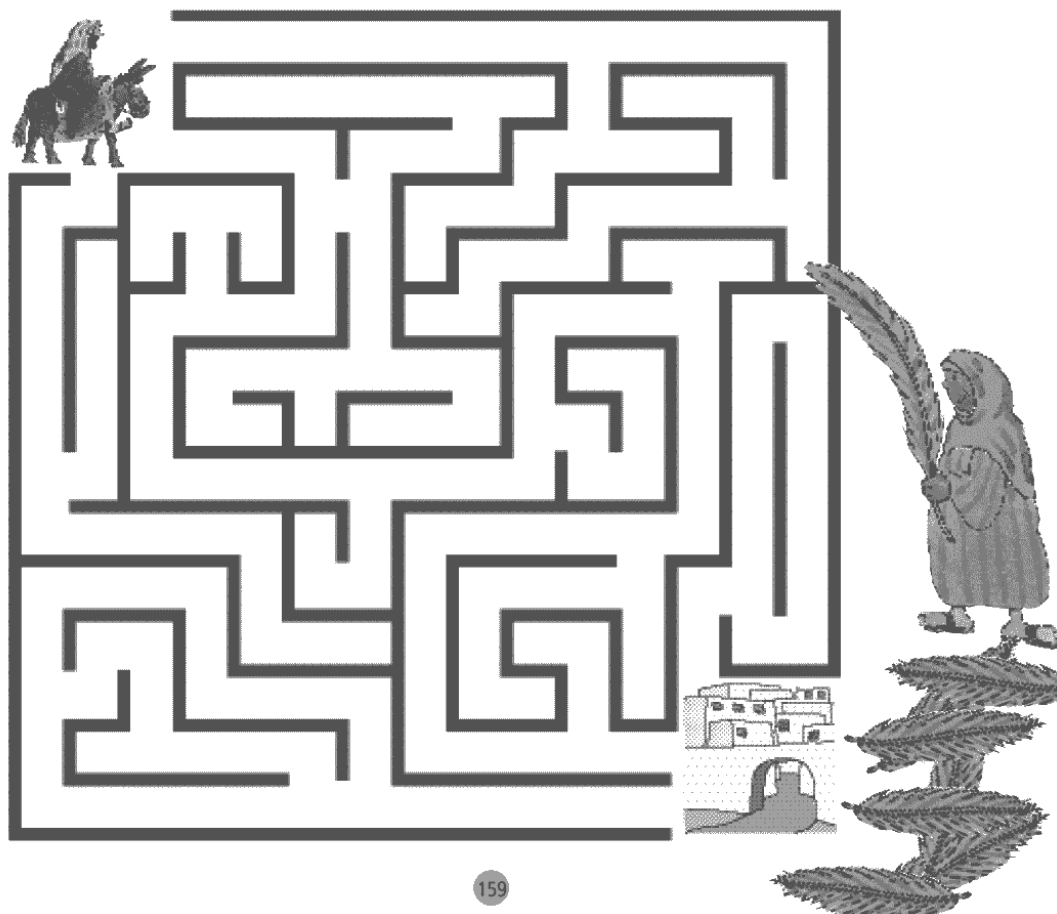
Další pošta:

- Pozvánka na Chaverut on-line
- Parte sestry Hany Schillerové a sestry Olgy Šourkové
- Dotazník o péči o duchovenské pracovníky
- **Různé:**
- Bratr farář Heller upozornil, že v roce 2024 mu končí smlouva v našem sboru. Staršovstvo by mělo začít uvažovat o hledání nového faráře.
- **Příští porada staršovstva:** v pondělí 29. 3. 2021 v 18:00 hod. on-line

Pro děti

BLUDIŠTĚ

Pomůžeš oslíkovi dovézt Ježíše do Jeruzaléma?

159

Milí rodiče, zkuste vyprávět dětem příběh o Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma (např. podle Mt 21,1-9).

www.deti.vira.cz
Alžběta Krojčí

Diakonie Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakonievvm.cz

www.diakonievvm.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Diakonie VM stále nabízí volné kapacity

v pečovatelské službě, denním stacionáři a odlehčovacích pobytových službách. V případě jakýchkoliv dotazů nás neváhejte kontaktovat.

Déle trvající péče o někoho blízkého může být velmi náročná. Snadno se stane, že si člověk v kolotoči povinností ani netroufne pomyslet na svůj odpočinek a načerpání nových sil k další potřebné péči. Nestyďte se za to, že si potřebujete odpočinout a obraťte se o radu a pomoc na služby Diakonie. V odlehčovací službě jsme připraveni přijmout a postarat se o vašeho blízkého na týden až 3 měsíce. V Denním stacionáři Dobromysl nabízíme od 7 do 17 hodin pěkné prostředí a profesionální péči seniorům od 60 let, kteří mají sníženou soběstačnost a potřebují pravidelnou pomoc jiného člověka. Do stacionáře mohou vašeho blízkého přivést i domů zpět jej odvézt pracovníci pečovatelské služby. Stacionář je vhodný také pro klienty s poruchami paměti. Tito lidé mohou ve stacionáři strávit den v podnětném a bezpečném prostředí se svými vrstevníky, mohou se účastnit nabízených aktivit, jako jsou nenáročná kondiční cvičení, trénování paměti, tvoření, hudební aktivity, povídání. Pracovníci pomáhají klientům v případě potřeby při péči o sebe, zajistí svačiny, oběd a pitný režim.

Na úhradu služeb je možné využít příspěvek na péči. Rádi Vám poradíme, jak si jej vyřídit.

Pomáháme bezpečně. Péče je poskytována za dodržení všech hygienických opatření s použitím potřebných ochranných pomůcek. Pracovníci poskytující přímou péči jsou již proti onemocnění COVID-19 očkovaní a zároveň nadále dochází k jejich pravidelnému testování přímo v Diakonii.

Pečovatelská služba	730 190 780	pecovatelska@diakonievvm.cz
Denní stacionář Dobromysl	737 391 341	stacionar@diakonievvm.cz
Hospic CITADELA	736 473 245	citadela@diakonievvm.cz
Odlehčovací služby pobytové	736 473 245	odlehcovaci@diakonievvm.cz

Bohoslužby:

- 7. března – 3. neděle v postu - 9:30 h – bohosl. s kázáním pro děti
- 14. března – 4. neděle v postu - 9:30 h – bohoslužba slova
- 21. března – 3. neděle v postu - 9:30 h – bohoslužba slova
- 28. března – 4. neděle v postu - 9:30 h – bohoslužba slova
- 1. dubna – Zelený čtvrtek - 18:00 h
- 2. dubna – Velký pátek - 9:30 h
- 4. dubna – Boží hod velikonoční (slavnost vzkříšení Páně) -9.30h
- 11. dubna – 2. neděle velikonoční – bohosl. s kázáním pro děti

Dosud bohoslužby nebyly veřejně přístupné, účastnilo se jich pouze několik lidí, kteří při nich konali službu nebo zajišťovali jejich živý přenos. Vzhledem k tomu, že se někteří lidé chtějí i v současné situaci účastnit bohoslužeb (při dodržení všech hygienických opatření), staršovstvo rozhodlo, že bohoslužby otevřeme pro zájemce, ovšem omezeně. Podle vládního nařízení **se bohoslužeb může veřejnost účastnit, ale jen do deseti procent lidí z kapacity míst k sezení v kostele.** Můžete se hlásit emailem nebo telefonicky (777 342 910) u br. faráře, který povede evidenci přihlášených. Zájemcům, kteří se nevejdu, budou nabídnuta první místa na bohoslužbách další neděli. V pašijovém týdnu a o Velikonocích se budou v případě zájmu konat i druhé bohoslužby v 16 hodin, které již nebudou streamovány. Pokud se vládní opatření zpřísní, může být tato nabídka odvolána. Samozřejmě chápeme všechny, kdo z opatrnosti tuto nabídku nepřijmou. O tom, zda se bude o Velikonocích vysluhovat večere Páně, staršovstvo teprve rozhodne při příštím jednání. Aktuální informace budou na našich webových stránkách.

Bohoslužby jsou živě vysílány a jejich záznam je uložen na kanálu youtube.com (ČCE Valašské Meziříčí) nebo přes odkaz na naší webové stránce valasske-mezirici.evangnet.cz, kde najdete odkazy i na biblické hodiny pro děti i pro dospělé. Mládež se schází v on-line prostoru v pátek v 19 hodin a příprava ke křtu a confirmaci podle domluvy.

Bohoslužby v domovech pro seniory se po dobu karantény nekonají. Na všechny klienty domovů i sociálních služeb myslíme v modlitbách a těšíme se na obnovení možnosti návštěv i společných bohoslužeb.

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3
757 01 Valašské Meziříčí
telefon do kanceláře:
571 161 560
e-mail: valasske-mezirici@evangnet.cz
číslo účtu
u Poštovní spořitelny:
190396260/0300

<http://valasske-mezirici.evangnet.cz>

<https://www.facebook.com/evangelicivalmez>

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody
Farář Daniel Heller
mobil: 777 342 910
pevná linka: 571 161 561
daniel.heller@evangnet.cz
Pastorační pracovník
Libor Nejedlý
mobil: 737 087 308
libornejedly77@gmail.com
Pokladník Eva Janírková
mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 5. 3. 2021.
Příspěvky, ohlasy
a připomínky přijímá:
Alena Hellerová
mobil: 732 207 280
alebuc@post.cz